

WIKANG

Pangulong Tudling

MGA NANUNUNGKULAN

PILIPINO ORGANIZATION 1965-1966

President	Miss Venus P. Martelino
Vice President	Miss Nani Zalcita
Secretary	Miss Dulcemina Ong
Treasurer	Miss Virginia Romanillos
Pros	Miss Socorro Matoza Mr. Epifano Cadungog
Advisers	Miss Amparo Buenaventura Mrs. Julieta Gonzales

Ang Sto. Niño:

ISANG HIMALA O HIWAGA

ni BERNARDITA DUARTE

SA PALIGID-LIGID ng Cebu ay nakatayo pa ang mga bantayog ng nakaraang dantaog pagdiriwang ng Kristiyanismo ng Pilipinas. Kusa itong pinanatili sa kanilang kinataayan upang matatag ang mga tao na ang ating pananampalataya ay hindi pangkaraniwan lamang na dagling iwaksi sa isipan bagkus ito'y dapat na nakaukit sa bawat puso.

Nang idaos ang dantaog pagdiriwang mga nilikha'y binigyan ng pagkakataong sambihin ang imahen ng Sto. Niño. Di maliirip ang dami ng mga nilikhang sumagot sa pag-anyaya ng mga alagad ng Diyos. Sa libo-libong nanampalataya noon, lahat kaysa'y may taas-pusong hangaring sambihin ang Banal na Imahen? Walang makapagsasabi. Ang bawat salitang dumalag sa labi ng mga alagad ng Diyos ay parang mga mumunting bato na pandiayag natatangay sa agos ng tubig at saan ito hahautong, Diyos lang ang nakababadi. Sa pagkakataong yaon, ang mga pari'y nagbakasakaling maantig ang matigas na puso sa pamamagitan ng sermong nagasaad ng pag-ibig sa Diyos at pag-ibig sa kap-

wa. Hindi maiipagkaila na matagumpay ang dantaog pagdiriwang ng Kristiyanismo ng Pilipinas at sa karamiha'y naguumapaw pa ang labis na kaliqayahan na nagkaroon tayo ng ganoong pagkakataong maipamalas sa sanlibutan na munti man ang ating lugar ay malawak naman ang ating pagmamahal sa ating pananampalataya.

Ano naman ang tanikalang nag-uugnay sa halos na nagkakahiwalay na mga pulo ng Pilipinas? Walang iba kundi ang ating pananampalataya at ang Imahen ng Sto. Niño ay siyang nagpapaalab sa marubdob na pag-ibig natin sa Poonng Maykapal. Alam ng lahat na ang Sto. Niño ay siyang ibinigay ni Magalyanes kay Huwanang maybahay ni Raha Hu-nabon noong 1521. Ang imahen sa loob ng apat na pu't na taon ay nananatiling isang sagisag ng kanilang mga katutubong paniniwala. Nang dumating si Legaspi noong taong 1565 ay nagkaroon ng agsupaan. Dumanak ang duho at nagliliyab ang buong kapuluhan. Nang humupa na't tumila ang nag-aapoy na kabahayan ay nahalugkat nila ang ima-

ISANG taon na naman ang lumipas —taon na siyang sumusukat sa bawat buhay at kasaysayan ng tao. Ilang taon na kaya ang mundo? Walang makapagsasabi. Ang hiwaga ng mundo ay siya ring hiwaga ng Lumikha. Ilan rin kayang taon tayo rito sa lupa? Wala ring nakakalam. Sa bawat paglipas ng taon ay tulad ng isang hakbang patungong libingan. Ngunit di natin malalaman na ang hakbang natin ngayon ay siya nang pinakawakas.

Balikan natin ang mga nakalipas na taon. Anu-ano ang mga nagawa natin noon? May nagawa ba kaya tayong mabuting pagbabago sa sarili?

Kung itatala lamang natin ang lahat ng ating gawain ay wala na tayong magpagsulatang ng mga pangyayari ng ating buhay. Ngunit ang mahalaga ay maiulit natin ang ating matamis na alaala hindi lamang sa aklat ng tao kundi sa Banal na Aklat.

Maraming linikha na matagal nang yumaos ngunit ang kanilang ala-ala ay pinasasariwa pa rin ng tubig ng kanilang mabuting gawa. Ang kanilang nagawa ay pangang kabutuhan na di magawang limutin ng sangkituhan. Sila'y nabibilang sa lumipas na eulinlahi ngunit buhay pa rin sa ating isipan. At tayo'y nasa bagong salinlahi at bagong taon pa, at kasalukuyang gumagamot ng kasaysayan. Isa't isa sa atin ay may pagkakatron na maaitulad sa mga magiging na yumaos.

Kung bibigyan lamang natin ng halaga ang panohon: ay massasa-

hen ng Sto. Niño na hindi man lamang nagagas o napinsala. Dito nagsimula ang pag-pag-usob ng kanilang paniniwalang ang imahen ay hindi lamang isang hanggang nagaling kay Magalyanes kundi isang mula kay Bathala upang maipakita at mapaniwala ang lahat na may nakahihigit pang paraiso kaye daigdig. Ang imahen ng Sto. Niño nga-

PILIPINO

"Pagdaan ng Mga Taon . . ."

yang ito kung ito'y lilipas ng walang magandang bakas na maiwan.

Tayo—, tayo lamang ang makagawa-gawa nito, maaring masama o mabuti. Ngunit kung magagawa na rin lamang natin ang mabuti ay bakit pa natin bibigyan ng pagkakataon ang ating sarili na makagawa ng masama.

Noong Paskong nakalipas ay ipinagdiwang natin ang pagdating ng Dalalang Mesiyas. Siya ang naging Ilaw natin upang mabigyan ng liwanag ang nilakaram nating daan patungo sa Kanyang kaharian at upang di tayo bumalik sa kasamaan. Ngunit hindi lahat sa atin ang nagpapahalaga sa "Liwanag". Maraming umiwas at tuluyang napa-sadilim.

Ang pagdiwang natin ng Pasko taon-taon ay siyang nagiging palatanda sa atin ng Kanyang pagbabala sa lupa upang tayo'y tubusin sa pagkakasala. Kaya karapat-dapat na Siya'y Bigyan natin ng walang kasukat na pagpapasalamat.

Bilang pagtanaw ng utang na loob, sa taon na ito, at sa darating pa na taon, ay ialay nating sa Kanya, ang lahat nating gawain at pag-iibig. Magpakabuti na tayo upang ang ating mga nagawa ay maitala hindi lamang sa puso ng mga tao kundi sa puso ng Mananakop. At upang sa pag-daan ng mga taon ay may maiwan at tanyag gimintugong dahon sa aklat ng ating Kasaysayan.

VIRGINIA A. FLOREDELIS

yon ay nakadambana sa simbahan ng Sto. Niño at Siya'y matagal na't mananatiling maghihintay sa mga taong naliligaw ng landas. Ang hindi Niya pagka-kaagnas ay masasabing isang himala o hiwaga ngunit nagbabadya naman ng katotohanang maghihintay Siya upang akayin ang lahat sa landas na maghatid natin sa sinapupunan ni Bathala.

January-February, 1966

KAPISANANG PILIPINO

MAIKLING
KUWENTO

SUMUKO RIN!

ni VIRGINIA ROMANILLOS — BSE III

ALSA-BALUTAN na naman si Nena. Umiyak at humihikbi itong tinitiklop ang kanyang mga damit upang lumayas na naman sa kanilang tahanan ni Fidel. Kaugalian na niyang lumayas sa kanila' umuwi sa kanyang mga magulang tuwing sila'y magkagalit ni Fidel. Dahil dito ay bininyagan siya sa pangalan na "Ginang ALSA-Balutan."

Si Nena't Fidel ay di pa nakarating sa sapat na gulang nang matangay ang kanilang mga sarili sa agos at init ng batang pagbig. Kaya sila'y humantong sa dambana ng pag-iisang dibdib sa kabila nang pagtutol ng kanilang mga magulang. Masasabi natin sila'y napakabata pa nang sila'y lumagay sa tahimik. Dahil dito'y malimit silang di-magkaunawaan.

Si Fidel, bagama't siya'y bata pa ring tulad ni Nena, ay isang ulirang asawa. Mabait at mapagmahal siya sa asawa. Ngunit dahil sa kalabian ng pagmamahal sa kabiyak ay di-magawa ang putulin ang malimit na inuugali nito.

Kitang-kita na naman ng mga taga-nayon si "Ginang ALSA-Balutan" na hawak ang madalas niyang dahing balutan.

Sinapit ni Nena ang tahanan ng kanyang mga magulang.

"O bakit nandito ka na naman, anak?" Ang salubong na tanong ni Aling Lilay, na siyang kanyang maunawaing ina.

"Hindi na niya ako maha... hu-hu-hu, inaway na naman ako!"— Ang pahikbing sagot ni Nena.

"Hindi na ako babalik sa kanya, inay!" ang dagdag ni Nena.

"Talaga?", ang pabirong tanong ng ina.

"Pag di niya ako susunduin," ang wi-ka na Nena.

Napatawa si Aling Lilay sa anak. Pinayuhan niyang magpahinga ang anak at saka muna niya ayusin ang walang kakuwenta-kuwentang kaguluhan ng magasawa. Nagpatuloy siya sa kanyang gawain samantalang nagpapahinga ang anak. Binali-wala niya ang pangyayari pagkat bukod sa kadalasan na itong magagan na naman ito ng kanyang sariling anak.

Sumapit ang gabi, tahimik na tahimik, tanging si Nena na lamang gising naka-upo sa tabi ng bintana at naghihintay sa pag-sundo ni Fidel. Ngunit walang Fidel na lumitaw. Nabalisa siya sa gabing yaon. Ayaw siyang dalawin ng antok.

Lumpiang ang maraming araw ay wala pa ring Fidel na sumipot. Nasiyahan si Aling Lilay sa mga pangyayari sapagkat naisip-isip niyang ito na ang kaunaunahang pagkakataong mabigyang-aral ang anak.

Dahil sa di paglitaw ng kanyang kabiyak ay maraming bagay ang naglalaro sa kanyang isip; na si Fidel ay natuto nang masukit sa mga magagandang babae at maunawain pa sa kanya. O kanya'y naubusan na ng pagtitiyaga si Fidel.

Walang salitang dinampot uli ang kanyang balutan at bumaba. Napagtan- to na niya na siya'y nagkanali; na siya'y nagkulang sa kanyang kabiyak.

Nang sapitin niya ang kanilang lugar ay maraming mata ang napatama sa (Sundan sa kabilang pahina)

THE CAROLINIAN

Page Twenty-five